

Arrest

nr. 182 381 van 16 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 3 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. Lips, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 december 2016 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 december 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 9 januari 2017.

1.3. Op 24 januari 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 januari 2017 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Palestijn en bent u op 19 september 1991 geboren in Jabalia, Gaza. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. Uw ouders en grootouders zijn oorspronkelijke inwoners van Gaza waardoor jullie niet bij UNWRA (United Nations Relief and Works Agency) geregistreerd zijn. Uw grootvader, M.(...) A.(...) W.(...), was een groot zakenman in Gaza. Hij maakte deel uit van de delegatie uit Gaza die in verband met het vredesakkoord met Israël, in 1977 naar Egypte afzakte. Hij was bij de ondertekening van de Camp David akkoorden. Uw grootvader was destijds onderburgemeester van de gemeente Jabalia en was in die hoedanigheid bevriend met de Israëlische militaire machthebbers. De Moslimbroeders en de PLO (Palestine Liberation Organisation) waren tegen het verdrag gekant. Bij zijn terugkeer naar Gaza werd uw grootvader en een zekere sheikh H.(...) met de dood bedreigd. Sheikh H.(...) werd eind jaren zeventig vermoord en uw vader werd op 18 november 1980 vermoord door de PLO in samenwerking met de Moslimbroeders. Uw vader en uw oom N.(...) A.(...) W.(...) werkten in dienst van uw grootvader. Uw vader had via uw grootvader een functie als ambtenaar bij de burgerlijke stand verkregen. Na een tijdje klom hij op tot directeur van de dienst. Af en toe werd er gevraagd om inreisverboden van bepaalde personen op te heffen, hetgeen uw vader weigerde. Uw vader en uw oom N.(...) kregen dreigbrieven. Uw vader werd gevraagd ontslag te nemen en zich openlijk uit te spreken tegen het verdrag. Uw vader weigerde dit en in 1981 werd er een molotovcocktail tegen het huis gegooid. Uw oom N.(...) werd in 1992 door Jihad in opdracht van Hamas vermoord. Uw vader werd opnieuw bedreigd. Hij werd ervan beschuldigd de Israëlische belangen verdedigd te hebben en de Camp David akkoorden gesteund te hebben. Hij moest zijn werk neerleggen hetgeen hij in 1993 deed. Hij ging naar Roemenië waar hij een aantal maanden verbleef. Na zijn terugkeer dook uw vader onder. Uw broer T.(...), zeventien jaar op dat moment, werkte in een autosalon. Op een dag toen hij terugkeerde van zijn werk werd hij ontvoerd, geslagen en voor dood achtergelaten. De dokters wilden zijn been amputeren, maar uw vader verzette zich ertegen en bracht uw broer naar Oekraïne voor verzorging. Uw broer werd er behandeld en maakte er meteen zijn studies af. Uw vader keerde terug naar Gaza. In 1997 werd uw vader gearresteerd en beschuldigd van collaboratie met Israël. Hij bekende niet en werd na 41 dagen terug vrij gelaten. In 2000, na zijn studies in Oekraïne kwam T.(...) terug naar Gaza waar hij gearresteerd werd. Men wilde een bekentenis van hem alsook gegevens van andere personen die de Camp David akkoorden steunden. T.(...) bekende niets en werd na zes maanden weer vrij gelaten. T.(...) vertrok naar het buitenland, naar Dubai, naar Egypte, naar Maleisië en uiteindelijk naar Indonesië waar hij door het UNHCR als vluchteling erkend werd in 2010. Uw broer S.(...) ging in 2007 naar Egypte en bleef er tot 2009. Hij keerde vervolgens terug naar Gaza. In de tweede helft van 2009 werden u, uw broers M.(...) en S.(...) alsook uw vader door Hamas gearresteerd. De arrestatie had wederom te maken met de vermeende collaboratie van uw vader met Israël. U werd na anderhalve maand detentie voor een vat water gezet. Uw hoofd werd af en toe in de ton ondergeduwd. Uw vader keek toe. U werd zelf niet ondervraagd. Na drie maanden werd u vrij gelaten. De rest van de familie na zes maanden. Uw broer S.(...) bekeerde zich tot het christendom en vertrok naar Indonesië. Begin 2011 werd uw vader huisarrest opgelegd. Hamas kwam geregeld controleren of hij nog aanwezig was. Af en toe werd uw vader gedurende een week meegenomen. S.(...) en T.(...) werden op 17 november 2015 naar Canada herverstigd. U studeerde af in 2014 en ging vervolgens aan het werk als vertegenwoordiger bij een communicatiebedrijf.

Uw broer M.(...) en uw vader vertrokken op 20 oktober 2016 uit Gaza naar Egypte. Twee dagen later vertrokken ze respectievelijk met een werkvisum en een toeristenvisum naar de Verenigde Staten. Ze reisden naar Detroit en vroegen aan de grens met Canada asiel aan.

Op 21 oktober 2016 viel Hamas uw huis binnen. U werd geslagen en uw schouder raakte uit de kom. Ze zeiden dat ze uw vader zouden aanpakken door u iets aan te doen. U bleef gedurende vier dagen in het ziekenhuis en keerde vervolgens terug naar huis. U bleef nog twee weken thuis en dook daarna onder op 14 november 2016 bij een vriend van u in Rafah. Op 7 december 2016 kreeg u telefoon van uw moeder dat Hamas op zoek was naar u en ze u wilden arresteren. Uw moeder en uw zus vertrokken op 10 december 2016 uit Gaza en kwamen op 20 december 2016 in Canada aan. De asielaanvraag van uw familie is nog in behandeling. U verliet Gaza op 18 december 2016. U vertrok illegaal naar Egypte en vervolgens met een Belgisch studentenvisum naar België. U vroeg asiel aan in de luchthaven op 24 december 2016.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte neer (origineel bij de grenspolitie), een rijbewijs (origineel bij de grenspolitie), een identiteitskaart (origineel bij de grenspolitie), een kopie van

het ontslagbewijs van uw vader, een origineel diploma, een originele geboorteakte in het Hebreeuws, een kopie van een acceptatiebrief van de VUB, een gelegaliseerde kopie van uw punten, een origineel secundair onderwijs diploma, een origineel bewijs van goed gedrag en zeden, een origineel medisch certificaat, een originele ten laste name door uw broer tijdens uw studies in België, een kopie van uw vliegticket van Egypte naar België, een link naar een youtube filmpje, een origineel diploma, een kopie van de UNHCR kaart van S.(...), een kopie van de Canadese verblijfsvergunning van S.(...) en M.(...), een attest van de asielaanvraag van uw vader, uw broer, uw moeder en uw zus in Canada, een kopie van online visa aanvraag van u, uw ouders, uw broer M.(...) en uw zus H.(...), documenten in verband met de werkzaamheden van uw grootvader.

B. Motivering

Daar u niet bij de UNWRA geregistreerd staat als Palestina Vluchteling, en noch als MNR Family Member, of ontheemde Palestijn van 1967 beroep kan doen op de bijstand van de UNWRA valt u niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg werd uw asielaanvraag verder onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er actueel in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiair beschermde.

Volgens uw verklaringen vreest u vervolging omwille van het profiel van uw vader en in het verlengde daarvan dat van uw grootvader. U claimt een vrees voor vervolging te koesteren op basis van de werkzaamheden van uw grootvader en uw vader van meer dan dertig jaar geleden. U kan dit niet aannemelijk maken doorheen uw verklaringen. U stelt dat u persoonlijk geen problemen had met de groeperingen en organisaties sinds 2010 (CGVS p.12). U vreest bij terugkeer uitgeleverd te worden aan Hamas omwille van het feit dat uw vader het land verlaten heeft. U heeft echter geen directe persoonlijke problemen met die mensen, zo zegt u (CGVS p.15). Het CGVS hecht evenwel geen geloof aan uw verklaring dat u in 2016 omwille van uw vader zou vervolgd worden.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader medewerker van uw grootvader. U wist echter niet precies wat hij deed, u was te jong, zo zegt u (CGVS p.16). Als u het werk van uw vader aanhaalt als reden waarom u vervolgd wordt, kan er meer informatie verwacht worden dan een vage bewoording waarin u stelt dat wanneer uw grootvader iets nodig had, uw vader het deed (CGVS p.16). Naast de onduidelijke taakjes die uw vader voor uw grootvader opknapte vervulde uw vader sinds 1962 de functie van ambtenaar bij de burgerlijke stand en later van directeur bij de burgerlijke stand. Hij legde dit werk reeds neer in 1993 (CGVS p.15). Dit is al meer dan 20 jaar geleden. In 1992 had Israël nog controle over Gaza en was er nog geen sprake van een Palestijnse Staat. Uw vader werkte in die zin net als alle andere ambtenaren in dienst van Israël (CGVS p.16). Uw vader is, mits korte tussenpozen, onafgebroken in Gaza gebleven tot 2016. Moest uw vader daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van zijn professionele activiteiten in de jaren 80 en 90 kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat hij Gaza al veel vroeger definitief verlaten zou hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat u stelt dat uw vader in 1992 bedreigd werd en dat er geëist werd dat hij zijn werk neerlegde. Uw vader heeft dit gedaan (CGVS p.8). Hij vertrok daarop voor een paar maanden naar Roemenië. Hij keerde echter vrijwillig terug naar Gaza. Uw vader leefde gedurende enkele maanden ondergedoken. Uw vader heeft nog een tweede keer het land verlaten, dit keer naar Oekraïne (CGVS p.8). Uw vader en T.(...) gingen in 2000 naar Oekraïne voor medische verzorging. Ook dit keer kwam uw vader vrijwillig terug (CGVS p.8). De vaststelling dat uw vader telkens vrijwillig terugkeerde doet ten zeerste verbazen, en doet in ernstige mate afbreuk aan, minstens de ernst, van uw beweerde vrees voor vervolging. U verklaarde dat uw vader in 1997 gedurende een periode van 41 dagen in gevangenis verbleef. Hij werd van collaboratie met Israël beschuldigd. Uw vader legde geen bekentenis af en werd vrij gelaten. Hij ging vervolgens aan het werk in de autosector (CGVS p.9). Dit houdt in dat hij zich niet meer schuil hield of ondergedoken leefde. Er kan geargumenteed dat hij sinds 1998 een doorsnee leven uitbouwde. Hetzelfde kan, gezien jullie studies en beroepsactiviteiten, trouwens evenzeer gezegd worden over uzelf en bijvoorbeeld ook over uw broer M.(...). Dit wijst er allerminst op dat u in Gaza daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dienden te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien blijkt dat er na 2000 niemand van de familie politiek actief was. Het enige probleem was de steun aan de

Camp David akkoorden (CGVS p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat er in de periode 2000 tot 2009 niets noemenswaardig gebeurde. Het is in dat opzicht hoogst merkwaardig dat in 2009 u, uw broers en u vader opgepakt werden door Hamas. Het ging wederom over de steun van de Camp David Akkoorden en de vermeende collaboratie met Israël, gebeurtenissen van tientallen jaren geleden. (CGVS p.10, p.11). Bovendien werd uw vader er reeds over ondervraagd in 1997 en terug vrij gelaten. Het is niet aannemelijk dat Hamas dit decennia later terug gaat oprakelen. U weet verder bovendien niet waar u werd vastgehouden. U werd niet ondervraagd, niet geslagen en niet mishandeld. U zou één keer ondergedompeld zijn in water toen uw vader toekeek. Dit was om uw vader onder druk te zetten. Uw vader bekende echter niets. Na drie maanden werd u weer vrij gelaten net op tijd om aan het nieuwe schooljaar te beginnen (CGVS p.17, p.18). U kan het CGVS er niet van overtuigen dat u, uw vader en uw broers in 2009 omwille van de activiteiten van uw vader van 20 jaar geleden werden opgesloten. Bovendien verklaarde u dat ook uw vader en uw broers na zes maanden weer werden vrijgelaten. Als Hamas daadwerkelijk informatie of een bekentenis van uw vader wilde, kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat ze uw vader niet opnieuw vrij zouden laten.

U stelde voorts dat uw vader in de periode 2011-2016 onder huisarrest stond en bijna maandelijks gedurende een week meegenomen werd door Hamas (CGVS p.11). Het is merkwaardig dat Hamas gedurende tien jaar dermate veel moeite steekt in een persoon die hen geen informatie verschaft. U legt bovendien geen documenten neer over het huisarrest van uw vader. Dit is vreemd. Uw vader had via uw broer M.(...) toch regelmatig de toestemming gekregen om zijn huis te verlaten. Zo kreeg hij de toelating om voor medische redenen naar de Westbank te reizen. Hiervoor diende hij evenwel via Israël te reizen (CGVS p.12, p.20). De vaststelling dat Hamas, die uw vader verdacht van collaboratie met Israël en hem en zijn familieleden daarvoor decennialang zouden viseren, uw vader de toelating geeft om via Israël naar de Westbank te reizen ondermijnt uiteraard totaal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het CGVS hecht dan ook geloof aan uw verklaringen dat uw vader onder huisarrest stond.

U verklaarde verder dat Hamas op 21 oktober 2016 uw huis binnenviel en u hardhandig aanpakte. Ook dit is niet geloofwaardig. U verklaarde dat u, omdat Hamas uw schouder uit de kom had geduwd, naar het ziekenhuis werd overgebracht. U zou vier dagen in het ziekenhuis verbleven te hebben ten gevolge van uw verwondingen. Uit uw verklaringen blijkt dat u hier medische documenten van zou hebben, u kan deze evenwel niet voorleggen, de luchthavenpolitie zou ze ingehouden hebben. In uw administratief dossier van de politie zitten echter geen dergelijke documenten (CGVS p.13, p.19). Hamas zou jullie huis binnengevallen zijn omdat uw vader zijn huisarrest niet gerespecteerd had (CGVS p.19). Zoals supra gemotiveerd hecht het CGVS geen geloof aan het huisarrest dat uw vader zou hebben. Het is dan ook niet aannemelijk dat u hiervoor vervolgd zou worden.

Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u uw paspoort zou verscheurd hebben op de luchthaven. Dit duidt op een gebrek aan medewerking en transparantie en doet vermoeden dat u essentiële gegevens om uw asielmotieven te onderzoeken wil achterhouden. U bent immers legaal met een studentenvisum naar België gekomen. Het visum was bovendien geldig tot augustus 2017. U zou uw paspoort verscheurd hebben uit schrik om teruggestuurd te worden. U had echter een geldige verblijfstitel in België. Aangezien u universitaire studies gedaan hebt en uw broer bovendien advocaat die klaarblijkelijk meerder visa aanvragen heeft ingediend mag er vanuit gegaan worden dat u weet dat u wanneer u een geldige verblijfstitel hebt niet teruggestuurd kan worden. Het CGVS vermoedt dan ook dat u informatie wenst achter te houden hetgeen de algehele geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in het gedrang brengt (CGVS p. 14, p.20, p.21).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Gaza daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts erkent het Commissariaat-generaal dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie behoorlijk is.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u over voldoende financiële middelen beschikt om een menswaardig bestaan te leiden. In eerste instantie blijkt dat u universitaire studies gevolgd heeft, net als uw zus en uw broers. Uw zus studeerde Engelse literatuur, en uw broer M.(...) rechten (zie facebook H.(...)). Uw broer M.(...) werkte als advocaat en heeft de afgelopen jaren een behoorlijk kapitaal bij elkaar gespaard. Zo blijkt dat hij door de Belgische overheid als financieel solvabel geacht werd om zich garant te stellen voor u tijdens uw studies in België (zie document). Hij stond niet enkel garant voor u maar eveneens voor de visa applicaties voor de Verenigde Staten van de rest van de familie. Uit uw verklaringen blijkt dat hij 14000\$ kon aanbrengen voor die visa aanvragen. Ook hier wordt er immers gepolst naar de financiële draagkracht van de aanvrager (CGVS p.12, document 18). U werkte zelf bij Paltel een communicatie bedrijf (CGVS p.11). Uit uw verklaringen kan niet afgeleid worden dat u economische problemen zou hebben bij terugkeer naar Gaza. U komt bovendien uit een invloedrijke familie, uw grootvader was een grote zakenman (CGVS p.6, p.7), uw vader werkte als ambtenaar bij de burgerlijke stand en vervolgens in de autosector (CGVS p.15), uw broer M.(...) was advocaat en voorzag in het onderhoud van de familie (CGVS p.11, p.12). Uw zus H.(...) poste een foto van het huwelijksfeest van uw neef, waar ook u aanwezig was. Uit uw verklaringen blijkt dat de vader van uw neef een rechter is bij de beroepsrechtbank van de Palestijnse autoriteiten (CGVS p.20). Uit bovenstaande vaststelling kan geconcludeerd worden dat u afkomstig bent uit een hoog opgeleide invloedrijke familie. U beschikt bovendien nog steeds over een functionerend familiaal en sociaal netwerk. Zo wonen er nog ooms en tantes in Gaza (CGVS p.17). Uit uw facebook pagina blijkt bovendien dat er naast familieleden die woonachtig zijn in Gaza zoals dokter M.(...) A.(...) W.(...), ook vrienden of kennissen uw posts becommentariëren (zie infomap). U bent zelf in goede gezondheid, ook dit staft u met documenten (zie document 11). Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook dient men zich naar het noorden van Egypte te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinaï, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, op voorwaarde dat de grensovergang in Rafah open is. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt mede bepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinaï. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen regelmatig aanslagen plegen. Het doelwit van deze aanslagen zijn de in de regio aanwezige politie en het leger. Palestijnen uit de Gazastrook worden hierbij niet geviseerd, maar de organisatie van het busvervoer wordt wel bemoeilijkt door de veiligheidssituatie in deze zone. De pendeldiensten worden namelijk in functie van de veiligheidssituatie in het gebied, en bijgevolg op onregelmatige tijdstippen, georganiseerd.

In de praktijk is de grensovergang te Rafah sinds de dubbele aanslag van 24 oktober 2014 een vijftientigtal keer open geweest, telkens voor een periode van één of meerdere dagen. Specifiek voor wat het jaar 2016 betreft, werd de doorgang regelmatig geopend dan het voorgaande jaar. In de periode van mei tot november 2016 telkens gedurende meerdere dagen per maand, en in de maanden oktober en november steeg het aantal dagen dat de doorgang open was. Bovendien blijkt uit de

beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. Terugkeren naar het grondgebied van de Gazastrook is derhalve mogelijk, ook al kan die mogelijkheid tot terugkeer onderbroken zijn ten gevolge van de veiligheidssituatie in de regio waar doorgereisd moet worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, relatief kalm was. Het jaar 2013 kende het laagste aantal burgerslachtoffers sinds 2000. Deze daling was voornamelijk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelikheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlijs leger.

Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse en hevige uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzones ("Access Restricted Areas, ARA"), alwaar Israëlijs strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is echter gering.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlijs strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw geboorteakte, rijbewijs, identiteitskaart en uw geboorteakte in het Hebreeuws zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. Het ontslagbewijs van uw vader, het youtube filmpje en de documenten in verband met uw grootvader ondersteunen de werkzaamheden van uw familie in de jaren 80 en de jaren 90. Het CGVS hecht echter geen geloof aan het feit dat deze activiteiten tot op heden problematisch zouden zijn. De UNHCR kaart van S.(...), de kopie van de Canadese verblijfsvergunning van S.(...) en M.(...), het attest van de asielaanvraag van uw vader, uw broer, uw moeder en uw zus in Canada als ook de online visa aanvragen van u, uw ouders, uw broer M.(...) en uw zus H.(...) tonen op niet aan dat u persoonlijk nood zou hebben aan internationale bescherming. Uw diploma's, de acceptatiebrief van de VUB, uw punten, het bewijs van goed gedrag en zeden, het medisch certificaat, de ten laste name door uw broer tijdens uw studies in België zijn documenten die u nodig had om uw studentenvisum aan te vragen voor België en bevatten geen elementen waaruit geconcludeerd kan worden dat u in Gaza daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw vliegticket van Egypte naar België ondersteunt enkel uw verklaringen over uw reisweg van Egypte naar België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de artikelen 2 (recht op leven), 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook de schending van de zorgvuldigheidsplicht, betwist verzoeker het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou zijn asielaanvraag ongeloofwaardig zijn en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven in dit verband te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat zijn identiteit in essentie niet wordt betwist. Hij meent dat hem daarom niet kan verweten worden dat hij in het kader van zijn asielaanvraag frauduleus heeft gehandeld en betoogt in dit verband *"Verzoekende partij toont geen gebrek aan medewerking door mee te delen dat zij haar paspoort door een foute beslissing vernietigde uit vrees dat zij zou worden teruggestuurd omdat het eventueel nog hebben van een paspoort niets zou wijzigen aan de vastgestelde identiteit, noch aan het administratieve dossier dat werd ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde een studentervisum te verkrijgen om aan de VUB te studeren die de paspoort en visumgegevens bevat, noch aan de reisroute waarvoor verzoekende partij als bewijs het vliegtuigticket voorlegt. Verwerende partij verwijst naar deze gegevens en beschouwd deze als vaststaand."*

Voorst verwijst verzoeker naar de stukken 3 tot en met 6 toegevoegd aan het verzoekschrift, waaruit moet blijken dat hij in 2016 wel degelijk problemen kende omwille van het profiel van zijn vader, en hij licht toe *"Stuk nr. 3 is een medisch rapport dat het bewijs voor de mishandeling van verzoekende partij door Hamas levert en plaatst haar in Gaza voor haar vlucht."*

Stuk nr. 4 is een document uitgaande van de Palestijnse Autoriteiten waarbij aan de vader van verzoekende partij de toestemming tot vrijlating om medische redenen wordt verleent. Dit gaf de vader de gelegenheid om te vluchten en in Canada asiel aan te vragen."

Stuk nr. 5 betreft een convocatie van verzoekende partij door Hamas en stuk nr. 6 illustreert aan de hand van verschillende foto's de wrede mishandelingen die gearresteerden door Hamas ondergaan. Stuk nr. 3 is ook hier het bewijs van mishandelingen die verzoekende partij ervoer bij de binnenvall door Hamas bij haar thuis toen haar vader was verdwenen."

Daarnaast wijst verzoeker erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de politieke voorgeschiedenis van zijn vader en grootvader niet betwijfelt. Hij werpt op dat voormelde stukken de bezwaren weerleggen op grond waarvan wordt geconcludeerd dat er geen verband is tussen deze politieke redenen en de vervolging die hem ten deel viel na de verdwijning van zijn vader uit Gaza (gedocumenteerde vlucht en asielaanvraag in Canada).

Tot slot betoogt verzoeker dat de vaststelling dat hij over voldoende financiële middelen beschikt en hoogopgeleid is, werkte, in goede gezondheid is, uit een hoog opgeleide en invloedrijke familie komt, kan terugvallen op een functionerend familiaal en sociaal netwerk en bovendien na een verblijf in het buitenland zonder problemen naar Gaza terugkeerde, geen schuld is tegen het geweld in de Gazastrook uitgaande van Hamas, die zich politiek onafhankelijk opstelt van de democratisch verkozen Palestijnse Autoriteiten in een geografisch afgescheiden gebied van de Westbank, waar de Palestijnse Autoriteiten wel controle hebben.

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een medisch rapport, een bewijs van vrijlating van zijn vader om medische redenen, een convocatie door Hamas en foto's van mishandelingen door Hamas.

2.2.2. Als bijlage aan de verweernota wordt de COI Focus *"TERRITOIRES PALESTINIENS – GAZA. Situation sécuritaire"* van 30 januari 2017 gevoegd.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk kan maken dat hij een vrees voor vervolging koestert omwille van de werkzaamheden van zijn grootvader en zijn vader van meer dan dertig jaar geleden, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn paspoort zou verscheurd hebben op de luchthaven, hetgeen duidt op een gebrek aan medewerking en transparantie en doet vermoeden dat hij essentiële gegevens om zijn asielmotieven te onderzoeken wil achterhouden, (iii) nergens uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaat die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en hij voorts geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat hij in geval van terugkeer naar de Gazastrook persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende' behandeling loopt zodat er niet kan worden aangenomen dat hij in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen indien hij zou terugkeren naar de Gazastrook, (iv) uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook na een verblijf in het buitenland zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij UNRWA, dat het niet langer vereist is om een transitvisum aan te vragen bij de Egyptische ambassade en dat de grensovergang te Rafah in de periode van mei tot november 2016 telkens gedurende meerder dagen per maand geopend was, (v) uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Gazastrook blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en (vi) de door hem neergelegde documenten de appreciatie van zijn asielaanvraag niet wijzigen, zoals omstandig wordt uiteengezet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 januari 2017 (CG nr. 1601224), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

2.5. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker onder meer zijn geboorteakte, rijbewijs en identiteitskaart heeft neergelegd en dat aan zijn identiteit en afkomst uit de Gazastrook niet wordt getwijfeld.

Artikel 55/2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)”*.

Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag bepaalt: *“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”*.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont aan de hand van documenten en ook niet beweert (administratief dossier, stuk 5, p. 4) dat hij de bescherming en de bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, in het bijzonder de UNRWA geniet. Ook in het verzoekschrift wordt overigens uitdrukkelijk bevestigd dat verzoeker niet UNRWA-geregistreerd is. Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag is derhalve niet van toepassing zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze de asielaanvraag van verzoeker heeft onderzocht op grond van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève (cf HvJ C-31/09, *Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal*, 2010, <http://curia.europa.eu>).

2.6. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.7. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.). Krachtens artikel 48/3 van de vreemdelingenwet moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève “a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)”. Er kan derhalve slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent verhaal en kennis van voor haar verhaal relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het verhaal mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een verhaal ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is.

2.8.1. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts vaststellen dat verzoekers vluchtrelaas als begin van bewijs elke positieve overtuigingskracht ontbeert en hij aldus niet aannemelijk kan maken dat hij een vrees voor vervolging koestert omwille van de werkzaamheden van zijn grootvader en zijn vader van meer dan dertig jaar geleden.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten waar wordt geoordeeld dat hij er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging omwille van het profiel van zijn grootvader en zijn vader aannemelijk te maken.

2.8.2. Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Wat betreft het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde medisch rapport dd. 23 oktober 2016 dient te worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen aangaande de duur van zijn hospitalisatie na het incident op 21 oktober 2016 niet stroken met de inhoud van dit rapport. Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor door het Commissariaat-generaal dat hij 4 dagen in het ziekenhuis bleef (administratief dossier, stuk 5, p. 13), terwijl in het rapport staat dat verzoeker ongeveer 2 weken was gehospitaliseerd. Het moet daarenboven opmerkelijk worden geacht dat het medisch rapport mede ondertekend is door een Dr. M. A. W.. Uit verzoekers Facebookaccount blijkt immers dat één van verzoekers in Gaza woonachtige familieleden een Dr. M. A. W. is. Er kunnen dan ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de authenticiteit van dit medisch rapport, dat overigens bulkt van de spellingsfouten. Het

document waarin verzoekers vader de toestemming wordt verleend om het huis te verlaten omwille van medische redenen en de convocatie zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het Procedurereglement voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Dat deze stukken een hoofding van de Palestijnse Autoriteit bevatten doet echter ernstige twijfels rijzen omtrent de authenticiteit van deze documenten. Het moet immers volstrekt ongeloofwaardig worden geacht dat Hamas, die in 2007 het bestuur over de Gazastrook met geweld overnam, documenten met een dergelijke hoofding zou afleveren. Aan voorgelegde documenten kan overigens slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. De door verzoeker bijgebrachte foto's kunnen dan weer geen uitsluitsel bieden over de locatie en precieze omstandigheden waarin deze werden genomen. Bovendien wordt verzoeker zelf niet afgebeeld op deze foto's, die dan ook geen bewijs vormen voor de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

2.9. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218). Ten aanzien van de rechten vervat in artikel 3 is geen afwijking mogelijk uit hoofde van artikel 15.2 EVRM.

In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de

verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

2.10. De Raad leest in de informatie vervat in het administratief dossier en toegevoegd aan de verweernota dat Israël, sinds Hamas in juni 2007 de macht heeft gegrepen in Gaza, tot op heden de blokkade van de Gazastrook in stand houdt. Zowel Israël als Egypte hebben hun grenzen met Gaza gesloten. Van 2008 tot 2014 is het bovendien in de Gazastrook drie keer tot een zware escalatie van geweld gekomen. De humanitaire gevolgen van de jarenlange blokkade en van de laatste oorlog tussen Israël en Hamas zijn op alle vlakken desastreus geweest voor de burgerbevolking. Sedert de “Operatie Beschermd Rand” in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten, wat geleid heeft tot een nog diepere economische crisis en energiecrisis, is de humanitaire situatie in Gaza schrijnend. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan kan blijken dat de houding van de Israëlische autoriteiten ten aanzien van Gaza, en in het bijzonder wat betreft de blokkade die nu al bijna tien jaar lang duurt, fundamenteel zou gewijzigd zijn of dat er in de nabije toekomst enige beterschap te verwachten valt. Integendeel, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de al dramatische humanitaire situatie in de Gazastrook sinds het staakt-het-vuren tussen Israël en Hamas van 26 augustus 2014 nog verder achteruit is gegaan en dat de wederopbouw wordt vertraagd door een gebrek aan financiële middelen en de Israëlische restricties op het invoeren van bouwmaterialen. Op 16 december 2016 beschreef Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties Ban Ki-Moon Gaza als een “kruitvat” waar twee miljoen Palestijnen “gevangen zijn in een humanitaire tragedie”. De Raad is dan ook van oordeel dat er omwille van de voortdurende en systematische schendingen van fundamentele mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhouden en het daardoor ontbreken van elementaire basisrechten, zoals blijkt uit de informatie waarop hij vermag acht te slaan, te dezen sprake is van vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève ten aanzien van de burgerbevolking in Gaza.

Dat verzoeker over voldoende financiële middelen beschikt, universitaire studies gevolgd heeft, uit een invloedrijke familie komt, over een functionerend familiaal en sociaal netwerk beschikt en in goede gezondheid is, doet geen afbreuk aan dit besluit. De financiële slagkracht van verzoekers familie verandert immers niets aan de gevolgen van Israëlische blokkade, met name het chronisch tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook en het gegeven dat nauwelijks 10% van de inwoners toegang heeft tot drinkbaar water.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat, hoewel uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een terugkeer naar Gaza via de grensovergang met Egypte in Rafah in principe mogelijk is en dat er vanuit Caïro voorzien wordt in (onregelmatig) busvervoer naar de grensovergang, uit dezelfde informatie blijkt dat deze terugkeer via de grensovergang van Rafah in de praktijk helemaal niet probleemloos is. De Egyptische autoriteiten - waar Gaza dus in deze van afhankelijk is - openen deze grensovergang immers slechts met mondjesmaat en de reisweg ernaartoe vanuit Caïro wordt sterk bemoeilijkt door de veiligheidsproblemen in de Sinai omwille van de aanwezigheid van extremistische gewapende groeperingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS